N°. 64. A°. 1842.

DINGSDAG, den 9den AUGUSTUS.

Nieuwe Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 6 Augustus 1842.*

Alzoo A. J. COMVALIUS JUNIOR, zich bij requeste heeft geadresseerd om *Brieren van Manumissie* voor de hem in eigendom toebehoorende Slaven, *Tina* en hare Kinderen *Eduard*, *Reinhard* en *Juriaan.*

Zoo worden al degenen, welke vermeenen mogten redenen van oppositie te hebben, opgeroepen, om binnen den tijd van *drie* weken, van hun vermeend regt of pretentie, ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; na verloop van welken termijn, de verzochte *Brieven van Manumissie* zullen worden verleend.

De Adjunct Gouvernements Secretaris.
A. KIKKERT SCHOTBORGH.

Buitenlandsche Nieuwstijdingen.

NEDERLANDEN.

BREDA, 5 Junij.

Over Frankrijk worden thans eenige nadere bijzonderheden medegedeeld omtrent de berigten uit Indie, die met de jongste Bombaysche brievenmaal van den 1sten Mei ontvangen zijn. Wat men daaromtrent meldt, is echter nog zeer onvolledig. Zoo veel is zeker, dat van de drie hoofdpunten, die de Engelschen nog in Afghanistan bezetteden, namelijk Kandahar, Jellalabad en Ghizni, thans weder een, en wel het laatste, in handen der oproerige Afghanen is gevallen. Ghizni of Ghuznee is de sterke bergvesting, welker verovering door de Engelschen, tijdens den eersten inval in Afghanistan, als hun roemrijkst wapenfeit aldaar is voorgesteld. De bezetting bestond thans uit een regement cipayers of Indische troepen in Britsche dienst. Dat regement is ongetwijfeld door gebrek aan mondbehoeften gedwongen geworden te capituleren. Het heeft vrijen aftogt bedongen; doch men outveinsde zich in Indie geenszins, dat de manschappen groot gevaar liepen van even als de ongelukkige bezetting van Kabul door de opstandelingen vermoord te worden. Zelfs al was dit niet het geval, hebben die opstandelingen thans weder een goed aantal (waarschijnlijk omstreeks 1000) gijzelaars in handen gekregen, door welk bezit zij de latere krijgsverrigtingen in Afghanistan kunnen bemoeijelijken. Van den generaal Sale, die te Jellalabad bevel voert, wordt vermeld, dat hij een welgelukten uitval tegen de hem omringende Afghanen heeft gedaan, en daar te gelijk blijkt, dat de kolonel Pollock zich door de gevaarlijke passen van het Khyber gebergte een weg gebaand en de daar gelegene forten veroverd heeft, is aan die zijde de weg uit Britsch Indie naar Afghanistan open, en zal men dus weldra den generaal Sale geheel kunnen ontzetten. Omtrent den generaal Nott, die met 8000 man te Kandahar bevel voert, zijn de berigten eenigzins tegenstrijdig. Volgens den een heeft deze generaal voordeelen op de Afghanen behaald, volgens den ander was het gebrek aan mond en krijgsbehoeften bij zijne afdeeling zoo nijpend, dat hij genoodzaakt was, om eene rugwaartsche beweging te maken. De generaal Engeland, die opgetrokken was, om hem te hulp te komen, zou geslagen zijn en gedwongen zijn geworden, om zich te Quellah (Seri Kellah?) te verschansen. Nog behoort onder de thans overgebriefde geruchten, dat de Schach Soojah, de Vorst, die door de Engelschen op den troon van Kabul is geplaatst, en in den laatsten tijd zulk eene dubbelzinnige rol heeft gespeeld, vergiftigd is geworden, alsmede dat Akhbar Khan, de zoon van den onttroonden Vorst en het eigenlijke hoofd der opstandelingen, eene gevaarlijke wonde heeft bekomen.

— De berigten uit Macao, die met de laatste Indische brievenmaal ontvangen zijn, houden in, dat de forten en batterijen die de Chinezen langs de rivier van Canton zijn beginnen aan te leggen, op eene wijze die de medewerking van Europesche ingenieurs heeft doen vooronderstellen, toen nagenoeg geheel voltooid waren. De Britsche gevolmagtigde, sir Henry Pottinger, wien de leiding der krijgsverrigtingen tegen het Chinesche rijk is opgedragen, hield zijn verblijf op het eiland Hong Kong aan den mond der rivier van Canton, doch schijnt ook somwijlen te Macao te komen. Hij had eene proclamatie uitgevaardigd, volgens welke de Engelschen de eilanden Hong Kong en Chusan in bezit zouden houden, tot dat de Chinesche Keizer aan al hunne eischen voldaan had. Die eilanden zouden als voor de schepen van alle natien openstaande vrijhavens worden beschouwd. Ook het eiland Amoy zou eene vrijhaven worden. De Britsche gevolmagtigde heeft de op de genoemde eilanden te huis behoorende Chinesche uitgenoodigd, om naar hunne haarsteden terug te keeren en zich onder de bescherming der Engelsche overheden te stellen. Overigens wachtte de gevolmagtigde de onder weg zijnde versterking van schepen en manschap af, om eene expeditie naar het Noorden te doen en den Keizer te Peking zelf te bestoken. De gezondheidstoestand der reeds op de Chinesche kusten aanwezige troepen en zeelieden was zeer goed. Ook het ongunstige jaargetijde maakte voor het oogenblik het krachtdadig voorzetten der krijgsverrigtingen onmogelijk. Intusschen beginnen zich onder de Engelschen reeds stemmen tegen sir H. Pottinger, te verheffen, wien men ten laste legt van evenmin tegenover de Chinesche regering de noodige geestkracht te toonen als zijn voorganger, kapt. Elliot.

FRANKRIJK.

PARIJS, 8 Junij.

In de kamer der afgevaardigden is over het hoofdstuk van het openbaar onderwijs beraadslaagd. Twee der leden, de hertog van Valmy en de heer Bechard, beide legitimisten, verlangden dat de beloften van het charter van 1830 omtrent het toekennen van meerdere vrijheid van onderwijs eindelijk vervuld wierden. Zij beweerden dat die vrijheid een noodwendig uitvloeisel was van de thans heerschende vrijheid van godsdienst, en dat, zoo ten gevolge der beperking van de regten der tegenwoordige universiteit of het bestuur van het onderwijs, de R. K. geestelijken meer uitsluitend de opvoeding der jeugd aan zich trokken, daaruit geen nadeel voor het welzijn des volks te wachten was. De minister van onderwijs, de heer Villemain, heeft hoofdzakelijk geantwoord, dat de staat geen afstand mogt doen van zijn regt om toezigt op het onderwijs der jeugd te houden, en dat onderrigt niet geheel mogt overlaten aan de inzigten of bedoelingen van bijzondere personen; hoe veel achting hij ook voor de geestelijkheid koesterde, achtte hij het toch bedenkelijk haar eenen uitsluitenden invloed op het onderwijs toe te staan. Eenigzins ingewikkeld heeft de minister voorts van eene nieuwe wet op het onderwijs gesproken, die echter naar het schijnt vooral de hoogescholen en collegien betreffen zou. Een der volgende sprekers, de heer Lespinasse, keurde in 't algemeen wel goed dat de hoogleeraren door de regering werden benoemd, maar verlangde toch dat de bisschoppen eenige meerdere magt mogten kunnen uitoefenen ten aanzien van zulke hoogleeraren in de R. K. godgeleerdheid die zich van de leer der kerk verwijderden. Door in deze te uitsluitend te beslissen, kon de fransche regering in soortgelijke moeijelijkheden, geraken als de pruissische ten aanzien van sommige hoogleeraren, die onder den naam van Hermesianen bekend waren. In Frankrijk toch bestond eene dergelijke scheuring, vermits men er R. K. godgeleerden had die de beginselen van den abt de Lamennais aankleefden. De minister hield dit gevaar voor denkbeeldig, en de heer Gillon herinnerde dat de kroon altijd het regt van benoeming der hoogleeraren in de godgeleerdheid had bezeten, en hetzelve een der belangrijkste uitvloeisels was van de vrijheden der gallicaansche kerken.

Bij de behandeling van den post van 2.100.000 franken voor het lager onderwijs, heeft de heer Desjobert voorgesteld, om dien post nog met 500.000 franken te verhoogen, ten einde het aanbouwen van nieuwe gemeentelijke schoollokalen nog meer aan te moedigen. Dit voorstel is echter niet aangenomen, vooral ook omdat de minister de verhooging minder noodzakelijk keurde, daar men in vele gemeenten meer behoefte had aan eenen onderwijzer, dan aan een schoolgebouw.

— In de zitting van de Kamer der Gedeputeerden, heeft de heer Lacrosse een voorstel gedaan, strekkende, om het budget voor de marine met een bedrag van 3 millioenen franken te verhoogen, ten einde het bewind in staat te stellen, om acht linieschepen in dienst te behouden, welke, volgens de meening der bewindslieden, behoorden te worden opgelegd. De gezamenlijke ministers hebben zich tegen dit voorstel krachtdadig verzet; doch de meerderheid van de Kamer heeft zich met hetzelve vereenigd, op grond, dat de tegenwoordige voorvallen, zoo in de Chinesche wateren, als in de Engelsche bezittingen in Indië, gebiedend vorderen, dat Frankrijks zeemagt steeds in genoegzamen staat van tegenweer worde gehouden. De onderscheidene oppositie-organen beschouwen het aannemen van dit amendement, tegen het gevoelen van de ministers, als eene belangrijke zegepraal. De voorstanders van het tegenwoordige bewind geven voor, dat zij het gewigt van die behaalde zegepraal niet bevroeden. Algemeen houdt men het er voor, dat het aannemen van het voorstel in Engeland grooten indruk zal maken, en aanleiding kan geven tot meerdere verwijdering tusschen de Fransche en Engelsche kabinetten.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, 7 Junij.

Het dagblad van Augsburg maakt eene breve bekend, hetwelk Z. H. de Paus den 1sten April aan de bisschoppen in Zwitserland gerigt heeft, betrekkelijk de aangelegenheden der kloosters in dat land. Na daarin gesproken te hebben van zijn leedwezen over de opheffing van sommige kloosters, en het verkoopen van derzelver goederen — een leedwezen te grooter, daar ook Katholijken bij die heiligschennis hebben medegewerkt — gaat Z. H. aldus voort:

»Het behoeft niet in het breede uiteengezet te worden, hoe zeer dergelijke handelingen tegen de godsdienst en zelfs tegen het tijdelijk welzijn der volken aandruischen, want het is algemeen bekend, hoezeer de kloosterlijke gestichten, zoowel de eene als het andere overal, maar bijzonder in Zwitserland, bevorderd hebben, door het opwekken van den godsdienstigen zin, door het opvoeden der jeugd in beginselen van godsvrucht, door het onderwijs en door het ondersteunen van noodlijdenden van allen aard.

»Zoodra wij dat treurig berigt vernamen, gaven wij onmiddelijk aan onzen nuntius last, om op het behoud der kloosters, hunner goederen en regten, welke bovendien nog door het eedgenootschappelijk verbond gewaarborgd zijn, aan te dringen. In onze smart strekte het ons tot troost, te kunnen vernemen, dat verscheidene kantons-regeringen van den besten geest voor de godsdienst, de Kerk en de kloosterlijke instellingen bezield, niet alleen op den duur aan alle vijandige aanslagen tegen de kloosters vreemd gebleven zijn, maar zich ook openlijk tegen het verkoopen der kloostergoederen verzet hebben. Wij willen daarom niet nalaten hun daarvoor den verdienden lof toe te zwaaijen, maar hun tevens vermanen, dat zij in hun heilig besluit onwankelbaar volharden, en met nog grooteren ijver aan de heilige zaak hunne bescherming en bijstand schenken.

»Maar de in onzen naam gedane vertoogen hebben niet dezelfde goede uitwerking gehad bij andere kantons-regeringen, die, naar men berigt, vast besloten hebben, dat, wat zij eenmaal tegen de kloosters, derzelver regten en goederen begonnen hebben, geheel te voltooijen. Dat is de reden waarom wij ons, eerwaarde broeders, met dit schrijven tot u wenden. Ofschoon wij niet twijfelen, ja zelfs zeker weten, dat gij in deze aangelegenheid de pligten van uw ambt niet verzuimd hebt, zoo achten wij, in het bewustzijn van onzen pligt om onze broeders, in hetgeen God en de Kerk betreft, doelmatig te leiden en aan te sporen, het toch gepast, u onze denkwijze over deze gewigtige aangelegenheid nog duidelijker te doen kennen.

»Terwijl wij daarom de bedoelde van het wereldlijk gezag uitgegane besluiten wegens de opheffing van eenige kloosters nogmaals afkeuren en ons met nadruk daartegen verheffen, herinneren wij elk en een iegelijk, dat alle, zonder onze en des Heiligen Stoels volmagt geschiedende, verkoop der aan de kloosters behoorende goederen en regten, krachtens de kanonieke bepalingen, ten aanzien der Kerk nietig en van onwaarde zijn, en verordenen, dat zij als zoodanig moeten beschouwd worden. Uw pligt is het derhalve, u van alle medewerking of vergunning daartoe te onthouden en tevens, met het u eigen beleid, diegenen welke reeds onwettiglijk eenige der voornoemde goederen verworven hebben, of nog verwerven mogten, ernstig te vermanen en te waarschuwen, dat niemand met een gerust geweten dezelve behouden of verwerven kan.

»Overigens leven wij nog in de hoop, dat vooral de Katholijken, welke tot het nemen of uitvoeren van die besluiten medegewerkt hebben, de zaak ernstiger voor God overleggen, en den weg, dien zij, gelijk wij gaarna gelooven, onbedacht hebben ingeslagen, ten spoedigste weder verlaten zullen."

— De *Malta-Times* meldt uit Konstantinopel: De Russen zullen nu spoedig hunnen zomerveldtogt tegen Tscherkessie beginnen, en de communicatiën zullen moeijelijker worden dan ooit. Indien de blokkade der Tscherkessische kusten zoo lang moet duren, tot dat de Russen het land veroverd hebben, dan kan zij ligtelijk meer dan honderd jaren duren.

Een Engelschman, die Tscherkessie zeer goed kend, verklaarde onlangs, dat hij, met eene jaarlijksche ondersteuning van 500 p. st., aannam, zonder den bijstand van eenige mogendheid, de Russen in korten tijd uit Tscherkessie te verjagen. De bergbewoners blijven namelijk slechts zoo lang te zamen, als zij eenigen aanval hebben uit te voeren; zoodra zij buit en gevangenen gemaakt hebben gaan zij uiteen, ieder naar zijn land, zonder de vernieling der Russische forten te beproeven. Het zou dus slechts noodig zijn bestendig een klein Tscherkessen-korps onder de wapenen te houden.

— Berigten uit Athene tot den 12den Mei melden, dat men den 18den April op onderscheidene punten van den Peloponesus schokken van aardbeving gevoeld heeft, die vooral in het oostelijk gedeelte vrij sterk geweest waren en er aanzienlijke schade hadden aangerigt. Te Sparta had men een schok gevoeld die 25 à 30 sekonden geduurd had, zoodat de verschrikte bewoners in allerijl hunne woningen verlaten hadden; de daaropvolgende vier en twintig uren had men nog vijf schokken gevoeld. Aan de overzijde van den Eurotas was een rotsstuk van den berg Manalacos losgeraakt en naar beneden gestort; te Magoules was een oude toren ingestort; te Mistra waren verscheiden huizen ingestort; het water uit bronnen en putten was troebel en donker van kleur geworden, terwijl ook te Mistra eene rotsmassa van den berg van dien naam met een verschrikkelijk geweld afgescheurd en midden in de stad was neergekomen. Te Calames en Andousa waren de schokken ook zeer hevig geweest.

Geboorte- en Sterfgevallen.

BURGERLIJKE STAND.

In de BURGERLIJKEN STAND alhier, zijn gedurende de maand Julij 1842, ingeschreven als

GEBOREN:

Van het Mannelijk geslacht	15	personen.
» » Vrouwelijk »	5	»
	20.	

OVERLEDEN:

Van het Mannelijk geslacht	20	personen.
» » Vrouwelijk »	11	»
	31.	
Levenloos geboren . .	1.	
Gehuwd	1	paar.

BEVALLEN: Den 8sten Julij 1842, Alida Theresia Scholtzborg, dochter. — Den 9den, Elisabeth Daalen, zoon. — Idem, Christina Andresa Ruchman, zoon. — Den 10den, Anna Petronella Linck, zoon. — Den 11den, Henriette Clasina Dandlau, zoon en dochter, (de laatste levenloos). — Idem; Rachel Namias Torres, dochter. — Den 13den, Henriette Wilhelmina Roepel, zoon en dochter. — Den 15den, Nanetta Petronella Oehlers, dochter. — Den 17den, Henrietta Cato Muller, dochter. — Den 18den, Johanna Christina Smit, zoon. — Den 22sten, Georgina Charlotte Vogt, Echtg. van Friederich Gustaf Henkel, zoon. — Idem, Rebecca Goedschalk, zoon. — Den 29sten, Rebecca Emanuels, Echtg. van Mordechai Tama, zoon. — Den 31sten, Mietje Durkheim, zoon.

OVERLEDEN: Den 1sten Julij 1842, Johannis Franciscus Esser. — Den 2den, Jan Servas. — Idem, Henriette Maria Helena van der Mee, dochter van Frederica Merso, oud circa 15 j. — Idem, Maria, dochter van Jacob Salomon Swijt en Rebecca Jacob Samson, oud 11 maanden. — Den 4den, Anna Rosalina Tafares, dochter van Johan Willem Tafares en Regina Charlotte Susanna Niehenke, oud 8 jaren en 5 maanden. — Idem, Jacob, zoon van Machiel Barends Jr. en Blomme Jacob Levij, oud 1 jaar. — Den 6den, Esther, dochter van Gerhardina Terhei, oud 1 jaar. — Den 7den, Pierre François Colsoul, oud 45 jaren en 6 maanden. — Idem, Hendrika Wilhelmina Sophia Karg, oud 31 jaren. — Den 8sten, Jacobus Vidal, oud na gissing 52 jaren. — Den 9den, Stephanus Jacobus van Staveren. — Den 10den, David Boonen, Weduwenaar van Johanna Bernardina Mentink, oud 50 jaren. — Den 11den, Hans Klint, oud 68 jaren, 7 maanden en 11 dagen. — Idem, Thomas Marius Jacobus Paulus, oud 51 j. — Den 12den, Joseph Victor Tafares, zoon van Johan Willem Tafares en Regina Charlotte Susanna Niehenke, oud 2 jaren en 3 m. — Den 13den, Susanna Albertina Krauch, dochter von Antoinette Elisabeth Krauch, oud 6 maanden. — Idem, Geertruida Magdalena Köhl, Echtg. van Casper Ludwig, Adjudant Onder-Officier alhier, oud 36 jaren. — Den 14den, George Martin, oud 42 jaren. — Idem, Johan Christoffel Schwaan, oud 21 jaren en 6 maanden, (verdronken.) — Den 15den, Thomas Marius Schrijner, oud 22 jaren. — Den 16den, Uria Lijons, zoon van Alexander Lijons en Judith Coenraad Gomperts, oud 2 jaren en 9 maanden. — Den 18den, Samuel Bernhard Kleine, gehuwd met Susanna Goede, oud 42 jaren. — Den 19den, Coba van Goedschalk Salomon Gomperts, oud 62 jaren. — Den 20sten, Samuel Jan Grunberg, zoon van Mietje Elisabeth Grunberg, oud 1 jaar en 4 maanden. — Idem, Klaas Kramer, Ligtmatroos aan Boord van het Schip *Maria Elisabeth*, oud 19 jaren. — Den 22sten, Cornelia Elisabeth Kans, oud na gissing 64 jaren. — Den 24sten, Josephina Clasina Joseph, dochter van Johanna Louis, oud 4 jaren. — Den 25sten, Johannis Gerardus Weissigkeit, oud 45 jaren. — Idem, Adolf Albertus Matijs, zoon van Susanna van Eva van Samson, oud 1 jaar en 3 maanden. — Den 26sten, Wilhelm Uckerman, oud 55 jaren. — Den 29sten, Johanna Catharina Sophia Lanco, oud 76 jaren.

Publicke Veilingen.

Departement der *Onbeheerde Boedels en Weezen*,
Door den Vendumeester S. A. C. FLU.

Donderdag, den 4 Augustus 1842.

De *HUIZEN* en het *ERF*, aan de *Rust- en Vrede Straat*, La. E. No. 140; aankomende den Boedel CHRISTINA CHARLOTTE BREDENBACH. — *f* 755. — JACOB ALEXANDER ELIAZER.

ADVERTENTIËN.

De fungerende Koloniale Ontvanger en Betaalmeester, herinnert den belanghebbenden, aan de voldoening der *Quota*, van de gedurende het afgeloopen jaar verkochte *DRAM*, *MELASSIE* en *HOUTWAREN*; zullende na het einde dezer maand, de nalatigen ter *vervolging* overgegeven worden.

Paramaribo, den 4 Augustus 1842.

De fungerende Koloniale Ontvanger en Betaalmeester voornoemd,
S. POLAK.

(26290) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op Vrijdag den 12den Augustus 1842, des voormiddags om *half negen* uren, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden uit gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

De Slaven, met namen: *Coba* en *Doortje*; aankomende C. J. DOVA.

Paramaribo, den 8 Augustus 1842.
R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

SURINAAMSCHE MAATSCHAPPIJ
VAN
WELDADIGHEID.

*** VERGADERING van HOOFDBESTUURDERS en ONDERSCHEIDENE COMMISSIEN, op *HEDEN* den 9den Augustus 1842, s'avonds ten 7½ uren, in het locaal van de Loge *Concordia*.

Te Koop:

(26364) *HEELE-* en *GEBROKEN STEENEN*, — te bezigtigen in de *Saramacca Straat*, op het Erf naast den Heer J. GOEDE.

Scheepstijdingen.

UITGEKLAARD.

Den 6den dezer, het Schip *Eensgezindheid*, Kapt. C. Meijer, naar Amsterdam, lading: 258 vaten Suiker, 303 balen schoone Katoen en 2 dito vuile dito en 175 balen Cacao.

Te Paramaribo, ter Boekdrukkerij van BOON & C°.